

τῆς μικρᾶς Ἀσίας δι' ἴδιον λογαριασμόν, ἡ δὲ Μαγνησία δὲν ἦτο εὐκόλον νὰ κυριευθῆ, ὥστε ὁ Ρογέρος ἀπεφάσισε τελευταῖον νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ αὐτοκράτορος, ἵνα τοῦλάχιστον εἰσπράξῃ τοὺς καθυστεροῦντας τῆς *εἰσπραξίας* μισθοὺς, καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θέλει συγχρόνως εὔρει ἀφορμὴν νὰ πορισθῆ νέους θησαυροὺς ἀντὶ τῶν ἀπολεσθέντων. Ὅθεν διεπεραιώθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 1304 εἰς Εὐρώπην, κατέλαβε τὴν Θρακικὴν χερσονήσον, διένειμε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ πρὸς παραχειμασίαν εἰς Καλλίπολιν, Αἰγὸς ποταμούς, Σηστόν καὶ Μάδυτον, καί, ἀπελθὼν ἔπειτα αὐτὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀπῆλθε τριακοσίας χιλιάδας ὑπερπύρων, ἧτοι περὶ τὰ 15.000.000 σημερινῶν δραχμῶν. Ἀλλὰ τὸ ταμεῖον ἦτο κενόν· ἡ μικρὰ Ἀσία, ἐλεινωῶς λεηλατηθεῖσα ὑπὸ Τούρκων, Καταλανῶν καὶ Ἀλανῶν, οὐδένα ἠδύνατο νὰ παράσχω πόρον· αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐπαρχίαι ἠπειλοῦντο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ὁ δὲ συμβασιλεὺς τοῦ Ἀνδρονίκου Μιχαὴλ εἶχεν ἀναγκασθῆ νὰ νομισματοκοπήσῃ αὐτὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τὰ κειμήλια. Ὅθεν ὁ Ρογέρος δὲν ἔλαβεν εἰμὴ ἐλάχιστον τοῦ ἀπαιτηθέντος ποσοῦ μέρος, καὶ τοῦτο εἰς κίβδηλα χρυσᾶ νομίσματα· οἱ δὲ τοιουτοτρόπως πληρωθέντες ὀπαδοὶ αὐτοῦ ἤρχισαν νὰ κραυγάζωσι κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των καὶ ἐξήτησαν ν' ἀποζημιωθῶσι λεηλατοῦντες τὴν πέριξ χώραν.

Ἐν τούτοις ἡ φήμη τῆς δαψιλοῦς λείας, ἦν οἱ Καταλανοὶ ἐπορίσαντο ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προεκάλεσε τὴν ἐκ τῆς Δύσεως ἀφίξιν νέων τυχοδιωκτῶν. Ἐτι κατὰ τὸν χειμῶνα 1303 εἶχε προσέλθει πρὸς τὸν μέγαν δούκα ὁ Βερεγγάριος Ροκαφόρτε μετὰ διακοσίων ἰπέων καὶ χιλίων πεζῶν. Μικρὸν δὲ πρὶν ἢ ὁ Ρογέρος ἀνακάμψῃ ἐξ Ἀσίας εἰς Εὐρώπην εἶχε φθάσει εἰς Κωνσταντινούπολιν ἄλλος ἐπίσημος πολέμαχος, ὁ Βερεγγάριος Ἐντένζα, μετὰ 9 πλοίων, 300 ἰπέων καὶ 1000 Ἀλμογαβάρων, ἧτοι πεζῶν. Ὅτε Ἀνδρόνικος καὶ ὁ Ρογέρος ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ περιποιηθῶσι τὸν νέον τοῦτον ἐπηλυν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ μὲν Ρογέρος παρεχώρησεν αὐτῷ τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου δουκός, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνεγνώρισε τὸν Ἐντένζαν ὡς μέγαν δούκα. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἤθελον μᾶλλον χρήματα ἢ ἀξιώματα, χρήματα δὲ δὲν ὑπῆρχον· καὶ πῶς νὰ ὑπάρχωσιν, ἀφοῦ ὁ Ἀνδρόνικος ἀπέδειξε εἰς τὸν Ἐντένζαν δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι οἱ ὁμογενεῖς αὐτοῦ εἶχον ἤδη εἰσπράξει ἀπὸ τὸ κράτος ἐν ἑκατομύριον χρυσῶν, ὅπερ ἤθελεν ἰσοδυναμεῖ σήμερον πρὸς 50.000.000 περίπου δραχμῶν; Καὶ ὡσὰν μὴ ἤρχουν οἱ λεγόμενοι οὗτοι ἐπίκουροι προσῆλθον μετ' ὀλίγον καὶ ἕτεροι. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σικελίας Φρειδερίκος ἠθέλησε νὰ ὠφεληθῆ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀνατολικῷ κράτει κατορθωμάτων τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ καὶ ἔστειλεν ἐπὶ τούτῳ τῷ 1305 πρὸς τὸν Ρογέρον μετὰ τινων πλοίων τὸν νόθον αὐτοῦ υἱὸν Ἀλφόνσον. Σημειωτέον δέ, ὅτι τούτων γινομένων οἱ Τούρκοι ἐπεχείρησαν αὐθις τὴν πολιορκίαν τῆς Φιλαδελφείας ἐν ἔαρι τοῦ 1305. Ὁ Ἀνδρόνικος λοιπὸν βλέπων ἑαυτὸν ἀπανταχόθεν κινδυνεύοντα ἀνήρτησε πάλιν ἀπάσας αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας εἰς τὸν Ρογέρον, ἀνηγόρευσε αὐτὸν καίσαρα ὑποσχόμενος θημῶνας χρυσοῦ καὶ τὴν κυριαρχίαν ἀπάσης τῆς ὑπαίθρου χώρας τῆς μικρᾶς Ἀσίας (ἐξαιρουμένων δηλαδὴ τῶν πόλεων), ἐὰν ἐπέιθετο νὰ σώσῃ τὴν Φιλαδέλφειαν. Ἀλλ' ὁ Ρογέρος ἀπῆλθε πρὸ πάντων χρήματα, καὶ μόνον ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ ἀποσπάσῃ τεσσάρων μηνῶν καθυστεροῦντας μισθοὺς, ἀπεφάσισε τελευταῖον νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Ἀσίαν. Πρὶν ὅμως πράξῃ τοῦτο, ἠθέλησεν, ἄδηλον πόθεν κινούμενος, νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν ἐν Ἀδριανουπόλει ἐδρευόντα βασιλέα Μιχαὴλ Θ', τοῦ ὁποίου ἐγίνωσκε τὴν δυσμενῆ πρὸς αὐτὸν διάθεσιν. Ἐπορεύθη λοιπὸν πρὸς αὐτὸν μετὰ τριακοσίων ἰπέων, ἀλλ' ἐκεῖ ἐδολοφονήθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος τῶν Ἀλανῶν Γεωργίου, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς εἶχε θανατωθῆ ἐν Κυζίκῳ· ἐφονεύθησαν δὲ καὶ πάντες οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Ρογέρου πλὴν τριῶν ἰπέων, οἵτινες διασωθέντες εἰς Καλλίπολιν ἀνήγγει-

